

I.

Nem tudom, feltűnt-e nektek, hogy az előbb felolvasott evangéliumban János elhallgatja Jézus anyjának a nevét! Persze úgy is tudjuk mindannyian, Jézus anyját Máriának hívták. De azért mégis csak furcsa, hiszen János evangéliumában sohasem hiányoznak a nevek! Lehet, hogy Máriáról nem is nagyon akar beszélni az evangélista? Csak kétszer szerepel ő az egész evangélium a 21 fejezete során. De ez a két fellépése jól megszerkesztett alkalom. Az első a mai evangélium története, a galileai Kánában, egy esküvőn. Jézus nyilvános működésének kezdetén, eddig senki sem ismerete őt, hiszen még csak a tanítványokat szólította meg.

Mária második szereplése pedig János evangéliumának legvégén olvasható (19,25-27). Majd akkor, amikor ott áll a kereszt tövében a szeretet tanítvánnyal és egymásra bízva őket Jézus: „*Asszony nézd a te fiad... Nézd a te anyád!*”! azaz akkor, amikor már minden elvégeztetett. Jézus anyja keretezi, fogja át Isten Igéjének testben való nyilvános megjelenését a világban, ahogy azt János leírja.

Bizonyára nem véletlen, hogy nem szerepel Jézus anyjának neve, és milyen érdekes, hogy annak a tanítványnak sem szerepel a neve, akit Jézus szeretett, mindig így olvassuk , „*akit Jézus szeretett!*”!

Ha arra gondolunk, hogy János azt a drámát írja le, ahogyan Isten testben, a mi testünkben jelent meg közöttünk, akkor a név nélkül hagyott anya és a név nélkül hagyott tanítvány központi szereplők. A mi életünket, ami hitünk alakulását olvashatjuk ki az övékből. Mi magunk, egyenként azonosulhatunk velük! Talán azért nincs nevük, hogy legyen mindannyiunk nevének helye az evangéliumban...

II.

A mai evangélium felütése időmeghatározás: *harmadnapra...kezdte Jézus csodajeleit*” és mindez egy konkrétan megnevezhető helységen történt *"a galileai Kánában"* és ezzel *"kinyilatkoztatta dicsőségét"*.

A harmadik nap: Jézus feltámadásának napja! De a kánai csoda előtt Jézus négy napjának eseményéről tudósít az evangélium. Így hét napról van szó, ami a teljességre, a teremtés hét napjára utal! Hiszen ugyanúgy kezdődik az ÓSZ első könyve, a teremtés könyve, mint János evangéliuma: „*Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet!*” *Kezdetben volt az Ige!*”

Mindez arról szól a Bibliát ismerő ember számára, hogy Jézus fellépésével a beteljesedés ideje, a teremtés időszakának romlatlan Isten-ember kapcsolata, a föltámadás megtisztító ereje érkezett el.

"Kezdetben volt az Ige", kezdődik János evangéliuma, majd ezt olvassuk: *"Az Ige testté lett és közöttünk lakott. Láttuk dicsőségét!"*. Eppen itt, egy menyegzőn, egy felszabadult, testtel-lélekkel ünneplő társaságban, a jó bor mellett, kezdi Jézus csodatetteit, és tanítványai előtt itt tárja fel dicsőségét!

Nem csoda, hiszen a menynek országát is lakomának írják le a próféták, és ez a lakoma elkezdődött; tudósít ma számunkra is az evangélium!

III.

Ugyanakkor: "*Még nem jött el az én óráim!*" Ezzel a mondattal igazítja el Jézus anyját, amikor felhívja a figyelmét: az ünnep veszélybe került, elfogyott a bor!

Ez a mondat új távlatokat nyit nekünk is, és gondolkodásunknak irányt ad!

Azt mondja: bár a lakoma elkezdődött, mégis a csodákat, amit majd Jézus tenni fog, csak akkor értjük meg, ha hittel fogadjuk, olvassuk a tudósítást! Csodák nem fognak hitre kényszeríteni bennünket, mert az még nem Isten dicsőségének a teljessége.

Ugyanakkor ez a mondat, *még nem jött el az óráim*, azt is mondja, hogy egyszer eljön, érdemes várni, megtenni az előkészületeket. Mária érzi, tudja ezt: ezért mondja a szolgálóknak, „*tegyetek meg mindent, amit csak mondd!*”

Épp így a másik mondatnak is "*Mit akarsz tőlem asszony?*" mélyebb üzenete van!

Talán kicsit barátságatlanak érezzük ezt a kifejezést, bizonyára egyikünk sem szólítaná így az édesanyját, egy ilyen helyzetben!

De nem is erről van itt szó, hiszen újra csak a bibliát ismerő embereknek ír János.

Az „asszony” kifejezés is a Biblia első lapjaira utal! Ott, a teremtéskor is szerepel egy asszony, ő is közvetít, de ő nem az Istenre hallgat, hanem a kígyó szavára. És mivel a kísértőre hallgatott elveszítette Isten dicsőségének szemlélését.

Most a beteljesedéskor, ez az asszony visszafordítja annak a másik a tettét!

Mivel az Istenre hallgat, visszaszerzi számunkra, a jelenlévők számára, hogy megtapasztalhatják *Isten dicsőségét*.

Ez a dicsőség akkor válik nyilvánvalóvá, / Jézus órája akkor jön el, amikor Isten végsőkéig elmegy, hogy bemutassa szeretetét. A dicsőségnek ez a teljessége a kereszt!

Isten szeret bennünket, de nem elméletileg, hanem a keresztre megy értünk.

Amikor Jézus anyja, ott a kánai menyegző konkrét kínos helyzetében Jézushoz fordul, több történik, mint, hogy csupán jól sikerül egy lakodalom.

Nemzedékek sóhaját, vágyakozását viszi az Isten elé: jöjjön el országod teljessége, tapasztalhasssa meg végre az ember a szabadulást!

Ez a megtapasztalás kezdődött el akkor ott Kánában! Ez tapasztalat teljesedett be a kereszt tövében, amikor Jézus anyját és a szeretett tanítványt egymásra bízta!

IV.

János evangéliumában Jézus anyjának és a szeretett tanítványnak nincs neve! Talán azért, hogy legyen mindannyiunk nevének helye az evangéliumban, hogy felismerjük, mi magunk vagyunk, akik befogadhatjuk őt, akik tanítvánnyá, szeretett tanítvánnyá válhatunk!

Talán úgy érzed, hogy még nem jött el a Te órád, mert te még nem tapasztaltad meg, amit ott Kánában tapasztaltak a jelen lévők, de ez a mai nap arról szól, hogy érdemes várni, érdemes megtenni az előkészületeket!

Arról is van tapasztalatod, hogy a kísértőre hallgattál és elveszítetted, Isten dicsőségének szemlélését, de ez a mai nap arról szól, hogy te magad is megteheted, amit Jézus anyja tett: Istenre hallgatsz és megkapod Isten dicsőségének szemlélését!

Bátorítás számunkra a kánai menyegző története: Jézus anyjának és a szeretett tanítványnak nincs neve! Azért, hogy legyen mindannyiunk nevének helye az evangéliumban, hogy megéljük azt, és mi is részesei lehessünk Isten dicsőségének, a megváltásnak!